

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Tertia, Qva Continentvr Hermiae Sozomeni
Salaminij lib. 9. Euagrij Scholastici Epiphanensis lib. 6

Christopherson, John

[Köln], 1569

Macedonij episcopi Constantinopolitani mors, & quid inter docendū dixerit
Eudoxius, & quòd Eudoxius & Acacius summopere contendebant, vt tum
Nicænam, tum Ariminensem fidem, è medio tollerent, & ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-12718

SOZOMENI HISTOR.

mercatores ei vendidisse, mercatori autem episcopum. Acacium vero, hac causa allata, Cyrillum addicasse. Quam rem ita se habere auditione equidem accipiunt. Episcopos autem, quos abdicatos esse supra demonstrauimus, Acaciani Constantinopoli expulerunt. Alii vero, qui unam cum illis adhuc erant, ad decem numero, qui abdicationi istorum episcoporum subscribere nolabant, mandatum dederunt, ut separatim ab aliis ad tempus aetatem degerent, & neque diuino fungerentur ministerio, neque ecclesias usque eo administrarent, quoad abdicationi illi subscriberent. Quod si non intra sex menses resipiscerent, & omnibus huius concilii decretis actisque assentirentur, futurum esse, ut illi quoque abdicarentur, & episcopi cuiusque gentis in unum conuenientes, alios in eorum loca sufficerent. Vbi vero haeres ab illis non deliberata solum, verum etiam re ipsa perfecta sunt, scribunt ad omnes omnium gentium episcopos clericosque, ut has obseruent, atque adeo exequantur. Non multo vero post, ab Eudoxianis alij in aliorum loca substituti sunt. Nam Eudoxius ipse in locum Macedonii, Athanasius in locum Basilii, & Eudonius, qui auctor postea fuit haeresis cuiusdam suo nomine appellatae, in locum Eleusij surrogatus est. Denique pro Eustathio Meletius ecclesiae Sebastiae constituitur episcopus.

Macedonij episcopi Constantinopolitani mors, & quid inter docendum dixerit Eudoxius, & quod Eudoxius & Acacius summopere contendebant, ut tum Nicenam, tum Ariminensem fidem, e medio tollerent, & quatenus hinc tumultus ecclesiae euenerit. CAPVT XXV.

Macedonius vero ecclesiae Constantinopolitanae episcopatu abdicatus, quodam in loco circa portas urbis reliquum tempus aetatis degit, ibique mortem oppetit. Eudoxius autem illius ecclesiae capessit gubernacula. Ad decimum vero consulatum Constantii, Iuliani vero Caesaris tertium, primo tempore, quo conuentus in dedicatione magnae illius ecclesiae, quam sapientiae nomine nuncupant, agebatur, fertur Eudoxium, consensu episcopi folio, quod populum doceret, in ipso concionis exordio dixisse: Patrem impium esse,

esse, filium autem pium. Quo dicto cum populus tumultu
ari inciperet, cōquiescite, inquit: Patrem impiū dico, quia
neminem colit: filium verò pium, quia patrē colit. Quod
cum dixisset, risus auditoribus excitatus est. Est por-
tò ab isto & Acacio communi consensu maximè labora-
tum, vt omnes in obliuionem decretorum concilij Nicæ
ni adducerentur: quinetiam formulam fidei Arimini per-
lectam, cum appendiculis, quas ipsi quasi eam meliorem
effecturi, adiecissent, passim in vniuersum imperium mise-
runt, iusseruntque, idque de imperatoris mandato, omnes
qui ei subscribere recusarent, exilio mulctari. Nam ferunt
hoc studiū ab illis susceptum esse, quòd putabant facile se
ac sine negocio conatum suum ad exitum perducturos.

Quod quidem calamitatum initium erat planè maxima-
rum. Siquidem perturbatio non dissimilis his, quas com-
memorauimus, per totum imperium peruasit: itemque per-
secutio par ferè illis, quas Gentiles imperatores iam olim
excitauerant, omnes omnium ecclesias occupauit. Nam
licet quibusdam, quantum ad cruciatus corporis attine-
bat, remissior videretur, prudentibus tamen propter de-
decus multo reuera acerbior. Nam vtrique, & qui persecu-
tionem creabant, & qui erant eadē afflictati de ecclesia fue-
runt. Itaque eò turpior clades erat, quòd quæ hostes face-
re solent, eadem in tribules facta sunt. Atque sacra lex vetat
tales nos ostendere etiam aduersus externos & peregrinos:

*Quòd postquam ab episcopatu exciderat Mace-
donius, contra spiritum sanctum linguam ex-
acuit, & quòd Marathonius cū alijs, eius he-
resim auxit.* CAP. XXVI.

Ista quidem nouitas à multis approbata, indies magis
magisque creuit, & ad aliarum rerum nouandarum stu-
dium serpsit. Atque arrogantia elata, patria & auita insti-
tuta cœpit contemnere: leges proprias ac suas condere.
Eadē enim cum veteribus de deo sentire noluit: sed pere-
grina dogmata excogitans, non cessauit noua nouis sedu-
lo accumulare: quemadmodum etiam hoc tēpore accidit.

N

Nam si-